

prima instanță: Judecătoria Rîșcani, mun. Chișinău
Judecător: C.Vîrlan
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău
Judecători: D.Manole, Gr. Dașchevici, V.Negru

dosarul nr. 2ra-487/18

ÎNCHEIERE

4 aprilie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Oleg Sternioală
Nina Vascan
Tamara Chișca-Doneva

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Mîndru Serghei,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Mîndru Tamara
împotriva lui Mîndru Serghei cu privire la partajul averii comune în devălmășie a
soților,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 15 iunie 2017, prin care au fost
respinse cererile de apel declarate de către Mîndru Tamara și Mîndru Serghei și a fost
menținută hotărârea Judecătoria Rîșcani, mun. Chișinău din 30 noiembrie 2016, prin
care acțiunea înaintată de Mîndru Tamara a fost admisă parțial,

c o n s t a t ă :

La 23 septembrie 2009 Mîndru Tamara s-a adresat Judecătoria Ciocana, mun.
Chișinău cu cerere de chemare în judecată împotriva lui Mîndru Serghei cu privire la
partajul averii comune în devălmășie a soților.

Reclamanta în motivarea acțiunii a indicat că a încheiat căsătoria cu Mîndru
Serghei la 16 mai 1970, iar prin hotărârea Judecătoria Ciocana, mun. Chișinău din 18
aprilie 1990 căsătoria a fost desfăcută, însă relațiile familiale nu au încetat, hotărârea
menționată nefiind înregistrată la organele de stare civilă, care potrivit art. 40 Codul
căsătoriei și familiei (în redacția din 26 decembrie 1969), în vigoare la momentul
pronunțării hotărârii, căsătoria se considera încetată din momentul înregistrării
desfacerii căsătoriei la organele de înregistrare a actelor de stare civilă.

A menționat că în timpul căsătoriei au agonisit împreună cu pârâtul, bunuri în
valoare totală de 150 380 lei și depuneri pe conturi bancare în mărime de 510 554,05

lei, care în baza art. 20 Codul familiei și art. 371 Codul civil, sunt proprietate comună în devălmășie a soților, chiar dacă sunt procurate sau depuse pe numele unuia dintre soți.

Astfel, potrivit art. 25 alin. (2) și (3) Codul familiei, bunurile, proprietate comună în devălmășie, pot fi împărțite în baza unui acord încheiat între soți (foști soți), fie pe cale judecătorească.

Mîndru Tamara a relatat că în baza unui acord comun al părților au fost deja împărțite o parte din bunuri, proprietate comună în devălmășie, fapt confirmat prin acordul „соглашение” din 8 februarie 2008, certificatul cu privire la dreptul de proprietate asupra cotei-părți din proprietatea comună în devălmășie nr. 4009 din 5 septembrie 2008, contractele nr. 748 și nr. 750 din 18 martie 2009 privind delimitarea cotelor-părți, iar restul bunurilor în sumă totală de aproximativ de 167 240 lei, nu a fost posibil de partajat pe cale amiabilă.

Reclamanta în temeiul art. 25 Codul familiei, susține că dacă bunurile comune au fost împărțite în timpul căsătoriei, acestea devin bunuri personale ale soților, iar bunurile care nu au fost împărțite, precum și bunurile dobândite ulterior de către soți, sunt proprietate în devălmășie a acestora. La împărțirea proprietății în devălmășie, instanța judecătorească, la cererea soților, stabilește bunurile ce urmează să fie transmise fiecăruia dintre ei.

Totodată, Mîndru Tamara a precizat că bunurile mobile dobândite în timpul căsătoriei, în sumă totală de 167 240 lei (formată din 72 530 lei + 94 710 lei = 167 240 lei), ce nu au fost împărțite, urmează a fi atribuite părților în natură, și anume:

după Mîndru Tamara (bunuri în sumă de 72 530 lei), și anume: automobilul de model „UAZ-469” cu n/î XXXX, anul fabricării 1983 în sumă de 16 000 lei; set de mobilă pentru dormitor „Marina” din lemn natural în sumă de 15 680 lei; masă din lemn natural „Katia” în sumă de 8 960 lei; scaune din lemn natural „Giglio” (12 buc.) în sumă de 13 440 lei; un candelabru de cristal mare în sumă de 6 000 lei; set de vase de gătit, de culoare verde cu imprimeuri flori albe în sumă de 1 000 lei; dulap cu sertare din lemn natural în sumă de 1 000 lei; frigider „Ghiocel” în sumă de 1 000 lei; fărâmițătoare de poamă în sumă de 1 000 lei; set de tacâmuri pentru 12 persoane (2 buc.) în sumă de 4 000 lei; butoi din inox (2 buc.) în sumă de 1 000 lei; video recorder „Panasonic” în sumă de 800 lei; masă de călcat hainele în sumă de 400 lei; față de masă (2 buc.) în sumă de 400 lei; vază ceramică (2 buc.) în sumă de 200 lei; pernă (2 buc.) în sumă de 200 lei; plapumă din lână în sumă de 100 lei; plintă (35 buc.) în sumă de 800 lei; colțuri interioare (28 buc.) în sumă de 280 lei; colțuri exterioare (13 buc.) în sumă de 130 lei și dopuri pentru instalarea colțurilor (14 buc.) în sumă de 140 lei;

după Mîndru Serghei (bunuri în sumă de 94 710 lei), și anume, covoare „Floare” 2x3 (2 buc.) în sumă de 3000 lei; covor roșu (4 buc.) în sumă de 3 000 lei; cuverturi (4 buc.) în sumă de 3 500 lei; mobilă de perete „Katia” (nuc) din 5 elemente în sumă de 20 000 lei; mobilă de perete „Katia ” (mahagon) din 6 elemente în sumă de 24 500 lei; mobilă pentru bucătărie din lemn natural în sumă de 13 500 lei; masă ovală din lemn natural în sumă de 2 000 lei; scaune din lemn natural (12 buc.) în sumă de 2 000 lei; televizoare (3 buc.) în sumă de 4 000 lei; camera video „Panasonic” în sumă de 5 000 lei; video recorder „Panasonic” (2 buc.) în sumă de 1 600 lei; candelabre din sticlă (3 buc.) în sumă de 900 lei; frigider în sumă de 2 000 lei; veselă de bucătărie (set-farfurii, linguri, etc.) în sumă de 2 500 lei; set de tacâmuri „Zepter” în sumă de 4 000 lei; perne

(5 buc.) în sumă de 500 lei; butoaie din plastic (4 buc.) în sumă de 200 lei; butoi din lemn 500 litri în sumă de 1 000 lei; butoi din lemn 100 litri în sumă de 300 lei; plintă (35 buc.) în sumă de 800 lei; colțuri interioare (28 buc.) în sumă de 280 lei și colțuri exterioare (13 buc.) în sumă de 130 lei.

Referitor la mijloacele bănești în sumă totală de 510 554,05 lei acumulate în timpul căsniciei, reclamanta solicită a fi împărțite în mod egal.

În acest sens, Mîndru Tamara a menționat că potrivit informației prezentate de BC „Banca Socială” SA, pe numele lui Mîndru Serghei au fost deschise două conturi de depozit în lei și la 21 aprilie 2010 pe contul nr. XXXX a rămas suma de 255 277,03 lei, asupra căreia a fost aplicat sechestrul, menținut doar până la 21 mai 2012, data prezentării de către Mîndru Serghei a deciziei Curții de Apel Chișinău din 16 noiembrie 2011, reclamanta considerând că suma indicată prezintă $\frac{1}{2}$ cotă-parte din depunerile bănești, proprietatea comună în devălmășie, ce urmează a fi transmisă reclamantei în rînd cu acumulările mijloacelor bănești pe cont pe parcursul anilor precedenți.

În cazul în care la momentul actual careva din bunurile, proprietate comună în devălmășie, supuse partajării, deja nu există, solicită compensarea contravalorii lor din contul pârâtului.

De asemenea, a invocat că în legătură cu examinarea litigiului dat a suportat cheltuieli în sumă totală de 8 475 lei, legate de achitarea taxei de stat (21 septembrie 2009 în sumă de 1 100 lei; 3 noiembrie 2011 în sumă de 825 lei; 23 martie 2012 în sumă de 550 lei) și serviciile de asistență juridică (21 martie 2012 în sumă de 3 000 lei; 25 martie 2013 în sumă de 3 000 lei), pe care solicită să fie compensate din contul pârâtului.

Prin cererea de chemare în judecată inițială și cererea de chemare în judecată concretizată (f.d. 53-55, vol.II), partajarea bunurilor proprietate comună în devălmășie după Mîndru Tamara bunuri în sumă de 72 730 lei, iar după Mîndru Serghei în sumă de 94 710 lei, menționate supra și partajarea surselor financiare depozitate la conturile bancare deschise la BC „Banca Socială” și BC „Moldova Agroindbank” SA pe numele lui Mîndru Serghei cu suma totală de 510 554,05 lei și compensarea cheltuielilor de judecată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 22 decembrie 2009, a fost admis recursul lui Mîndru Serghei, casată încheierea Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 26 octombrie 2009 și strămutată cauza civilă, la Judecătoria Rîșcani, mun. Chișinău pentru examinare în fond. (f.d.53, vol.I)

Prin hotărârea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 18 martie 2011 acțiunea înaintată de către Mîndru Tamara împotriva, a fost respinsă, ca fiind depusă peste termen și lipsită de temei juridic. (f.d. 139, vol.I)

Curtea de Apel Chișinău prin decizia din 16 noiembrie 2011 a respins apelul declarat de Mîndru Tamara și a menținut hotărârea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 18 martie 2011. (f.d. 174-177, vol.I)

Prin decizia din 20 februarie 2013 a Curții Supreme de Justiție, a fost admis recursul declarat de către Mîndru Tamara, casată decizia Curții de Apel Chișinău din 16 noiembrie 2011 și restituită cauza la rejudecare la Curtea de Apel Chișinău. (f.d. 213-216, vol.I)

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 23 aprilie 2013, a fost admis apelul declarat de către Mîndru Tamara, casată hotărârea Judecătoria Rîșcani mun. Chișinău din 18 martie 2011 și remisă cauza spre rejudecare la Judecătoria Rîșcani în alt complet de judecată . (f.d. 250-255, vol.I)

Judecătoria Rîșcani, mun. Chișinău prin hotărârea din 30 noiembrie 2016, a admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de Mîndru Tamara. S-a dispus încasat de la Mîndru Serghei în beneficiul Tamarei Mîndru suma de 255 277.02 lei. În rest, acțiunea a fost respinsă ca nefondată. S-a încasat de la Mîndru Serghei în beneficiul statului taxa de stat suplimentară 7 658.31 lei și în beneficiului Tamarei Mîndru, cheltuielile de asistență juridică de 3 000 lei. (f.d. 93-97, vol.II)

Curtea de Apel Chișinău prin decizia din 15 iunie 2017 a respins cererile de apel declarate de către Mîndru Tamara și Mîndru Serghei și a fost menținută hotărârea Judecătoria Rîșcani, mun. Chișinău din 30 noiembrie 2016, prin care acțiunea înaintată de Mîndru Tamara a fost admisă parțial. (f.d. 143-150, vol.II)

Pentru a decide astfel, instanța de apel și-a motivat soluția în baza prevederilor art. 118 și art. 123 alin. (6) CPC, art. 16 alin. (1) și (6), 19 alin. (1), 20 alin. (1)-(5), 25 alin. (1)-(8), 26 alin. (1)-(3) ale Codului Familiei, care stabilește condițiile și modalitatea de încheiere, încetare și declarare a nulității căsătoriei, reglementează relațiile personale nepatrimoniale și patrimoniale născute din căsătorie, rudenie și adopție, precum și alte relații sociale similare celor familiale, art. 305 alin. (1), (2), 371 alin. (1), (2) și 373 alin. (1) și (2) ale Codului civil, care reglementează prezumția proprietății, proprietatea comună în devălmășie a soților și determinarea părților din proprietatea comună în devălmășie a soților în caz de împărțire a bunurilor.

Cu referire la normele citate și în coraport cu materialele cauzei, instanța de apel a reținut că hotărârea primei instanțe este întemeiată și legală, bazată pe cercetarea mult aspectuală și completă a cauzei.

Totodată, instanța de apel a constatat că la caz, părțile au ajuns prin acordul comun semnat, că bunurile mobile nu sunt enumerate în textul acordului și se împart conform mijloacelor cheltuite din surse de venit proprii ale fiecărui soț, clauză care, apreciată prin prisma art. 305 Cod civil, denotă că părțile au realizat împărțirea acestora conform posesiei deținute de fiecare soț, din care considerente schimbarea modului de împărțire a acestor bunuri nu poate fi efectuată de către instanța de judecată contrar acordului anterior al soților Mîndru, încheiat până la desfacerea căsătoriei.

Sub acest aspect, este de observat că prin același acord Mîndru Tamara a renunțat la urmărirea autovehiculului de model „UAZ 406” cu n/î XXXX, astfel încât pretențiile dânzei, privind partajarea acestuia sunt contrare clauzelor acordului încheiat.

Concomitent, instanța de apel a relevat că prin acordul sus-menționat, Tamarei Mîndru i-a revenit un apartament cu 3 odăi, iar lui Mîndru Serghei un apartament cu 2 odăi, fiind notoriu că valoarea acestor apartamente nu este echivalentă, astfel încât este cert că modalitatea de partajare aleasă de părți, reieșind din partajarea imobilelor viza integritatea bunurilor acestora conform posesiei realizate. Or, în cazul în care Mîndru Tamara considera necesar de a reîmpărți bunurile mobile vizate în acord, aceasta urma să prezinte probe referitoare la prețul imobilelor partajate în scopul asigurării împărții echivalente și egale a tuturor bunurilor comune deținute de foștii soți, inclusiv a

imobilelor partajate prin acord, contrariul însemnând că aceasta din urmă ar putea beneficia de atribuirea unei cote mai mari din bunurile comune decât Mîndru Serghei, situație ce contravine cadrului legal aplicabil speței.

Colegiul Curții de Apel Chișinău a apreciat ca fiind nefondate argumentele Tamarei Mîndru referitoare la faptul că instanța de fond a interpretat eronat clauzele acordului nominalizat, deoarece acest fapt contravine concluziilor expuse în hotărâre.

Tot aici, Colegiul a constatat că pretenția Tamarei Mîndru, privind partajarea sumei de 510 554,05 lei, corect a fost admisă de prima instanță, aceasta deoarece potrivit informației eliberate de BC „Banca Socială” SA la 2 octombrie 2009, pe numele lui Mîndru Serghei a fost deschis un depozit în lei în mărime de 510 554,05 lei (f.d 17, vol.I), iar potrivit informației eliberate de BC „Banca Socială” SA în proces de lichidare la 17 mai 2016, mijloacele bănești din contul de depozit nominalizat, nr. XXXX, cu soldul la 24 septembrie 2009 de 510 544,05 lei, a fost eliberate titularului de cont Mîndru Serghei la 1 aprilie 2010 în mărime de 255 277,02 lei și la 22 mai 2012 în mărime de 255 277,03 lei, iar la 22 mai 2012 a fost retras și soldul dobânzii aferente depozitului respectiv în mărime de 191 145,90 lei, conturile de depozit și de dobândă setate la zero fiind închise la 23 mai 2013, fiind retrase de către acesta. (f.d 70, vol.I).

Instanța de apel a notat prin prisma art. 123 alin. (6) CPC, că Mîndru Serghei nu a negat că după anularea sechestrului aplicat de instanță asupra conturilor bancare a retras mijloacele financiare și i-a folosit pentru necesități personale.

Astfel că, instanța de apel a conchis că mijloacele bănești plasate pe contul de depozit, au constituit proprietate comună în devălmășie a soților, fiind acumulate pe cont pe parcursul anilor în care părțile au fost în căsătorie, fapt confirmat prin extrasul din cont pentru perioada 1 septembrie 2004 – 16 octombrie 2009 (f.d 41-43, vol.I), perioadă în care soții Mîndru se aflau în relații de căsătorie.

Pe cale de consecință, dat fiind că până la proba contrară, bunurile comune ale soților dobândite în timpul căsătoriei, inclusiv mijloacele bănești, sunt prezumate ca aparținând în cote egale ambilor soți, Colegiul a concluzionat necesitatea împărțirii sumei, în temeiul cadrului legal la care s-a referit, în cote egale între Mîndru Serghei și Mîndru Tamara, motiv pentru care pretenția dată a fost corect admisă de prima instanță, iar deoarece suma sus-indicată a fost retrasă de Mîndru Serghei, ½ din aceasta urmează a fi încasată din contul lui în beneficiul Tamarei Mîndru.

Subsecvent, Colegiul a respins și alegația lui Mîndru Serghei, precum că acesta, în pofida faptului că locuia cu Mîndru Tamara în același apartament, nu ducea o gospodărie comună, deoarece acest fapt nu a fost probat în prezenta cauză, or, soții au fost în relații de căsătorie pînă la 11 iunie 2008, apelantul neînaintînd anterior acestei date pentru înregistrare la OSC hotărârea judecătorească prin care a fost realizat divorțul, astfel încât prin inacțiunea dată se combate argumentul dat.

Mai mult, deși este cert că suma sus-indicată a fost acumulată în timpul căsătoriei între Mîndru Tamara și Mîndru Serghei, ultimul nu a înaintat în speță pretenții privind recunoașterea sumei nominalizate ca fiind proprietate exclusivă a sa, or, instanța în temeiul art. 240 alin. (3) CPC, nu este în drept să se expună asupra unei astfel de solicitări.

Finalmente, Colegiul instanței de apel a respins și argumentele lui Mîndru Serghei referitor la omiterea de către Mîndru Tamara a termenului de prescripție, deoarece acțiunea a fost înaintată în termen de 3 ani de la data desfăcerii căsătoriei, și

respectiv, în interiorul termenului de prescripție, iar aserțiunile acestuia privind ducerea unor gospodării separate sunt nefondate și irelevante în acest context.

La 11 octombrie 2017 Mîndru Serghei a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea hotărârilor judecătorești, în partea admiterii acțiunii.

Ulterior, la 16 octombrie 2017 a depus recurs suplimentar, solicitând casarea hotărârilor judecătorești și emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii, cu încasarea cheltuielilor suportate în legătură cu procesul în cauză.

În motivarea recursului Mîndru Serghei cu referire la circumstanțele de fapt ale cauzei a indicat că instanța de apel a încălcat și aplicat eronat normele de drept material sau normele de drept procedural.

Totodată, a precizat recurentul că instanța de apel nu a luat în considerare argumentele sale expuse în cererea de apel, și anume, că deși locuia cu Mîndru Tamara în același apartament, nu ducea o gospodărie comună și că Mîndru Tamara a omis termenul de prescripție, de 3 ani.

Mai mult, sursele financiare depuse pe conturile bancare, constituie bunuri personale ale lui Mîndru Serghei, fapt confirmat și prin faptul că la data partajării bunurilor comune între soți, când au fost partajate bunurile imobile și mobile, prin acordul din 8 februarie 2008, nu s-a menționat despre depunerile bănești.

În rezultat, în procesul examinării cauzei nu s-au prezentat probe care ar demonstra că Mîndru Tamara a contribuit la depunerile bănești pe aceste conturi, or, dânsa nici nu cunoștea la ce instituție financiară sunt deschise aceste conturi.

La 19 martie 2018 Mîndru Oleg a depus o cerere, prin care a solicitat înlocuirea defunctei Tatiane Mîndru, decedată la 2 ianuarie 2018, cu succesorii ei în drepturi, Mîndru Oleg și Friedrich Natalia.

În conformitate cu art. 434 CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

După cum denotă din actele cauzei copia deciziei integrale a instanței de apel din 15 iunie 2017, a fost primită contra semnătură de recurentul Mîndru Serghei la 18 septembrie 2017, fapt confirmat prin recipisa din aceeași dată ce se conține la dosar. (f.d. 153)

În consecință, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recurentul Mîndru Serghei s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul 11 octombrie 2017, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 15 iunie 2017, în termen.

Prin referința din 19 martie 2018 Mîndru Oleg a solicitat recunoașterea recursului declarat de Mîndru Serghei ca fiind inadmisibil.

Examinând temeiurile recursului declarat de către Mîndru Serghei în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat este inadmisibil.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Mîndru Serghei nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de Mîndru Serghei.

În conformitate cu art. art. 270, 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Mîndru Serghei se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Oleg Sternioală

Judecătorii

Nina Vascan

Tamara Chișca-Doneva